

Sociālā darba speciālistu sadarbības padomes (SDSSP) sēdes

PROTOKOLS Nr.2/2017

Rīgā,

2017.gada 28.jūnijā

Skolas ielā 28, 2.korpusa 3.stāva Portretu zālē, 301.telpā

plkst. 11:00

SĒDĒ PIEDALĀS:Padomes vadītāja:**Ize Skrodele-Dubrovka**, Labklājības ministrijas (turpmāk – LM) Metodiskās vadības un kontroles departamenta direktora vietniecePadomes locekļi:**Andra Mīte**, Baltijas Starptautiskā akadēmija studiju virziena “Sociālā labklājība” vadītāja**Ina Balgalve**, Latvijas Sociālo dienestu vadītāju apvienības priekšsēdētājas vietniece**Ārija Baltiņa**, Latvijas Profesionālo sociālā darba speciālistu asociācijas prezidente**Lolita Vilka**, Rīgas Stradiņa Universitātes Labklājības un sociālā darba katedras vadītāja**Ize Rudzīte**, Latvijas Pašvaldību savienības padomniece veselības un sociālajos jautājumos**Līga Rasnača**, Latvijas Universitātes Sociālo zinātņu fakultātes Sociālā darba profesionālās maģistra studiju programmas direktore, docente**Vija Jablonska**, Latvijas Pašvaldību savienība, Priekules novada domes pašvaldības priekšsēdētājaCiti:**Ize Kurme**, LM Metodiskās vadības un kontroles departamenta projekta “Profesionālā sociālā darba attīstība pašvaldībā” vadītāja**Līva Vīksne**, LM Metodiskās vadības un kontroles departamenta projekta “Profesionālā sociālā darba attīstība pašvaldībā” koordinatore**Dace Jansone**, IZM Augstākās izglītības, zinātnes un inovāciju departamenta vecākā referente**Kaija Muceniece**, Valmieras pilsētas Sociālo lietu pārvaldes vadītāja**Ize Jansiņa**, Sociālo darbinieku biedrības pārstāve**Ruta Klimkāne**, Rīgas domes Labklājības departamenta Sociālo pakalpojumu administrēšanas nodaļas vadītāja, Sociālās pārvaldes priekšnieka vietnieceSēdi protokolē:**Agnese Jurjāne**, LM Metodiskās vadības un kontroles departamenta vecākā eksperte

Darba kārtība:

1. Sanāksmes atklāšana un Padomes sēdes darba kārtības apstiprināšana.
2. Informācija par sagatavoto informatīvo ziņojumu par "Profesionāla sociālā darba attīstības pamatnostādnes 2014. – 2020.gadam" īstenošanas gaitu laika posmā no 2014. – 2016.gadam.
3. Informācija par LM Eiropas Sociālā fonda projekta "Profesionāla sociālā darba attīstība pašvaldībās" (Nr. 9.2.1.1/15/I/001) (SD projekts) tuvākām aktivitātēm.
4. Dažādi jautājumi

Sēdes norise:

1.

Padomes sēdes atklāšana un darba kārtības apstiprināšana. (I.Skrodele-Dubrovka)

I.Skrodele-Dubrovka atklāj Sociālā darba speciālistu sadarbības padomes (turpmāk - Padome) sēdi un dalībnieki apstiprina sēdes darba kārtību (skatīt pielikumā nr.1).

I.Skrodele-Dubrovka informē klātesošos par Padomes dalībniekiem, kuri nepiedalās sēdē, un iepazīstina ar Mārtiņa Moora aizvietotāju konkrētajā sēdē – Rutu Klimkāni, Rīgas domes Labklājības departamenta Sociālo pakalpojumu administrēšanas nodaļas vadītāju, Sociālās pārvaldes priekšnieka vietnieci.

2.

Informācija par sagatavoto informatīvo ziņojumu par „Profesionāla sociālā darba attīstības pamatnostādnes 2014. – 2020.gadam” īstenošanas gaitu” laika posmā no 2014. – 2016.gadam (A.Jurjāne)

Diskusijā piedalās I.Skrodele – Dubrovka, A.Jurjāne

A.Jurjāne klātesošos iepazīstina ar īsu sagatavotā ziņojuma kopsavilkumu. Pamatnostādnes ir pēc kārtas otrais vidēja termiņa politikas plānošanas dokuments sociālā darba jomā Latvijā un tā mērķis ir vidējā termiņā (7 gadi) noteikt valsts politiku profesionāla sociālā darba attīstībai.

Profesionāla sociālā darba politikas mērķis ir radīt vienotu sistēmu, kura nodrošina atbalstu iedzīvotājiem sociālo problēmu mazināšanā.

Minētā mērķa sasniegšanai tika noteikti divi rīcības virzieni:

- rīcības virziens **„Sociālā darba kvalitātes pilnveidošana, pieejamības nodrošināšana un efektivitātes paaugstināšana”** ar apakšmērķiem – pilnveidot sociālajos dienestos piemērojamus vadības kvalitātes principus, organizēt metodiskā atbalsta pasākumus, attīstīt sociālo darbu kopienā, novērtēt ieguldījumu efektivitāti sociālajā darbā;
- rīcības virziens **„Ilgspējīga profesionāla sociālā darba attīstība”** ar apakšmērķiem – izveidot mērķtiecīgu pieeju personu, kuras studē sociālā darba izglītības programmās, studiju atbalstam, pilnveidot sociālo darbinieku profesionalitāti, veicināt izpratni par sociālo darbu un paaugstināt tā prestižu sabiedrībā.

Lai īstenotu Pamatnostādnes noteiktos rīcības virzienus laika periodā no 2014. – 2016.gadam bija ieplānoti 16 uzdevumi un 34 pasākumi jeb aktivitātes. Lielākā daļa Pamatnostādnes iekļauto aktivitāšu bija plānots īstenot par ESF finanšu līdzekļiem, līdz ar to 2013.gadā tika izstrādāts projekts „Profesionāla sociāla darba attīstība pašvaldībās”, kura uzsākšana sākotnēji tika plānota 2014.gadā. Projekta un

Pamatnostādņu aktivitātes bija harmonizētas, lai uzsāktu to vienlaicīgu īstenošanu. Taču projekta saskaņošanas un līgumslēgšanas procedūra neiekļāvās laika grafikā un vienošanās par Projekta īstenošanu starp LM un CFLA tika parakstīta 2015. gada 21.septembrī, līdz ar to aktivitātes kas bija plānotas par ESF līdzekļiem, tika uzsāktas vēlāk nekā sākotnēji bija plānots.

Par valsts budžeta līdzekļiem plānoto pasākumu īstenošana tika uzsākta savlaicīgi. Kopumā par valsts budžeta līdzekļiem laika posmā no 2014. – 2016.gadam bija plānotas 13 aktivitātes, no kurām 3 ir pilnībā pabeigtas, pārējās 10 tiek īstenotas. Daļa no aktivitātēm veicama katru gadu kā piemēram sociālo darbinieku vasaras skola, metodiskās sanāksmes u.c. Atskaites periodā no valsts budžeta līdzekļiem kopumā ir izlietoti 42 610 EUR.

Pasākumi, kas īstenojami par ESF finanšu līdzekļiem tiek realizēti ar laika nobīdi, tomēr tas neietekmēs Pamatnostādņu ieviešanu plānotajā laika periodā (2014. – 2020.gads). Patlaban ir uzsāktas un tiek īstenotas 22 aktivitātes. Atskaites periodā kopumā ir izlietoti 393 818 EUR, no kuriem ESF finanšu līdzekļi ir 334 746 EUR, savukārt valsts budžeta līdzfinansējums ir 59 072 EUR.

Kopumā Pamatnostādņu īstenošanai atskaites periodā ir izlietoti 436 428 EUR.

Vienlaicīgi notiek darbs pie Pamatnostādņu aktualizācijas un aktivitāšu harmonizācijas ar Projekta aktivitātēm. Sagatavotais Pamatnostādņu grozījumu projekts noteiktā kārtībā tiks iesniegts izskatīšanai MK.

Pilnīgs izvērtējums tiks veikts pēc Pamatnostādņu un Projekta īstenošanas, izvērtējot rezultatīvos rādītājus.

3.

**Eiropas Savienības fondu 2014.-2020. gada plānošanas perioda Darbības programmas „Izaugsme un nodarbinātība” 9.2.1.specifiskā atbalsta mērķa „Paaugstināt sociālo dienestu darba efektivitāti un darbinieku profesionalitāti darbam ar riska situācijās esošām personām” pasākuma “Profesionāla sociālā darba attīstība pašvaldībās” pašlaik realizējamās aktualitātes
(I.Kurme, L.Vīksne)**

Diskusijā piedalās I.Kurme, I.Skrodele-Dubrovska, L.Vīksne, A.Mīte, L.Vilka, I.Balgalve, L.Rasnača

I.Kurme iepazīstina ar aktuālāko projekta īstenošanas informāciju, informējot, ka pie aktivitāšu īstenošanas notiek saspringts darbs. Uz šo brīdi nozīmīgākais rezultāts ir ex-ante pētījuma starpnodevums. Viens no tiem ir iedzīvotāju vērtējums par sociālajiem dienestiem un sociālo dienestu vadītāju un darbinieku aptaujas rezultāti. Starpnodevums vēl nav apstiprināts, taču minētās divas daļas ir iesniegtas.

I.Kurme dod vārdu Līvai Vīksnei.

L.Vīksne prezentē iesniegtos rezultātus, kas detalizētāk apkopoti prezentācijas materiālos, kur zem katras prezentācijas lapas pievienots arī detalizēts skaidrojums. (2. pielikums).

1. Pašvaldības sociālā dienesta darba uzdevumu svarīgums.

Kopumā aptaujas dalībnieku attieksmes mērīšanai tika noformulēti 16 dažādi un vienlaikus svarīgākie sociālā dienesta darba uzdevumi. Tie tika izmantoti gan sociālo problēmu aktualitātes pašvaldībā, gan attiecīgā sociālā dienesta darbības izvērtēšanai.

Visi 16 piedāvātie uzdevumi tiek uzskatīti par svarīgiem, jo to katra summārais svarīguma vērtējums pārsniedz 66%.

Vissvarīgākais no kvantitatīvajā aptaujā vērtētajiem sociālā dienesta darba uzdevumiem Latvijas iedzīvotāju vērtējumā ir:

- 1) atbalsts veciem cilvēkiem un personām ar invaliditāti, konkrēti tas, ka tiek nodrošināta vecu cilvēku un personu ar invaliditāti aprūpe mājās (t.sk. „drošības poga”, asistents, tehniskie palīglīdzekļi, transports u.tml.);
- 2) atbalsta sniegšana ģimenēm ar bērniem, kurās ir nelabvēlīgi apstākļi, un palīdz risināt savstarpējo attiecību un uzvedības problēmas;
- 3) Atbalsta sniegšana aizbildņiem un audžuģimenēm, kuri ņem savā aprūpē bāreņus un bez vecāku gādības palikušus bērnus.

Vismazāk svarīgs iedzīvotāju skatījumā ir sociālais darbs kopienā, kas pētījumā tika formulēts kā iedzīvotāju iesaistīšana sabiedriskajās aktivitātēs.

2. Pašvaldības sociālā dienesta galveno darba uzdevumu izpildes vērtējums sociālā dienesta klientu skatījumā.

Lai noteiktu pašvaldības sociālo dienestu reputāciju, nākamais mērījums ir tas, cik veiksmīgi sociālie dienesti veic iepriekš minētos 16 uzdevumus. Šis mērījums ir aplūkots divās galvenajās mērķa grupās – sociālo dienestu klientu un pārējo iedzīvotāju, kas pēdējo divu gadu laikā nav bijuši pašvaldības sociālā dienesta klienti, skatījumā.

Attiecībā uz sociālā dienesta darba uzdevumu izpildi Latvijas iedzīvotāji kvantitatīvajā aptaujā visaugstāk vērtē tādas konkrētus un praktiskus sociālās palīdzības un sociālās aprūpes veidus kā: zupas virtuves, pārtikas paku izdale, brīvpusdienas bērniem, pabalstu piešķiršana iedzīvotājiem un vecu cilvēku un personu ar invaliditāti nodrošināšana ar aprūpi mājās (t.sk. „drošības poga”, asistents, tehniskie palīglīdzekļi, transports u.tml.).

Savukārt trīs atbalsta veidi, kas saņēmuši negatīvāko vērtējumu un par kuriem lielākais Latvijas iedzīvotāju skaits domā, ka šos uzdevumus pašvaldības sociālais dienests pilda slikti, ir: motivēšana cilvēkus meklēt darbu un pašiem uzlabot savu materiālo situāciju; atbalsta sniegšana cilvēkiem ar atkarībām un viņu ģimenes locekļiem un pabalstu piešķiršana iedzīvotājiem.

Pabalstu piešķiršana ir sociālo dienestu darbības joma, par kuru ir visvairāk gan pozitīvu, gan negatīvu vērtējumu. Fokusa grupu diskusiju un kvantitatīvās aptaujas datu analīze rāda, ka iedzīvotāju viedokli par pabalstu piešķiršanu nosaka vairāki aspekti. To starpā ir gan personīgā pieredze, vērsoties pašvaldības sociālajā dienestā un, iespējams, saņemot atteikumu, gan iedzīvotāju vispārējie priekšstati, kas ir galvenie pabalstu saņēmēji un kādu sabiedrības attieksmi (līdzjūtību vai nosodījumu) viņi būtu pelnījuši. Vērtējot iedzīvotāju viedokļu atšķirības sociāli demogrāfiskajās grupās, atklājas, ka ievērojami vairāk nenoteiktības par sociālā dienesta darba rezultātiem (visvairāk „grūti pateikt” atbilžu) ir republikas nozīmes pilsētu (t.sk. Rīgas) iedzīvotājiem. Vismazāk atbildes „grūti pateikt” ir mazo novadu iedzīvotāju vidū, kā arī personām ar augstākiem ienākumiem un augstāko izglītību.

3. Sociālo dienestu darba raksturojums – vispārīgs salīdzinājums

Kopumā sociālo dienestu darba uzdevumu svarīgums iedzīvotājiem ir augsts, taču to izpildes vērtējums – zemāks. Lai noteiktu, kuri uzdevumi iedzīvotāju vērtējumā ir gan svarīgi, gan to izpilde – labi vērtēta un otrādi, ir veikts visu pašvaldību sociālo dienestu uzdevumu un to vērtējumu relatīvais salīdzinājums. Salīdzinājuma pamatā ir visu sniegto vērtējumu kartēšana, kurā uz X ass (horizontālā plaknē) ir atlikta katra pašvaldības sociālā dienesta uzdevuma svarīguma vidējā vērtība un uz Y ass – respondentu vērtējuma, cik labi vai slikti viņu pašvaldības sociālais dienests veic šo uzdevumu, vidējā vērtība (zīmējumu skat. 2.pielikumā).

Datu analīze rāda, ka visbiežāk iedzīvotāji nav varējuši novērtēt sociālā dienesta sniegumu (atbildējuši „grūti pateikt”), kad attiecīgā uzdevuma izpilde pašvaldībā viņiem ir bijusi drīzāk vai pilnīgi nesvarīga (it sevišķi, ja tā bijusi „pilnīgi nesvarīga”).

Atbilstoši sniegtajam kartējuma interpretācijas skaidrojumam, sociālā dienesta uzdevumi, kuru izpilde šobrīd pozitīvi ietekmē to reputāciju, kopumā ir zupas virtuves, pārtiku paku izdales, brīvpusdienu bērniem un dienas aprūpes centru nodrošinājums nelabvēlīgos apstākļos esošiem bērniem un pusaudžiem, personām ar invaliditāti un pensionāriem.

Sociālā dienesta uzdevumi, kuru izpildes relatīvi vājākais novērtējums drīzāk negatīvi ietekmē to reputāciju, ir atbalsts ģimenēm ar bērniem, kurās ir nelabvēlīgi apstākļi, vecu cilvēku un personu ar invaliditāti aprūpe mājās, atbalsta sniegšana aizbildņiem un audžuģimenēm, pabalstu piešķiršana, pansionātu un sociālo dzīvokļu nodrošinājums, atbalsts vardarbībā cietušām personām, pakalpojumi personām ar garīga rakstura traucējumiem, cilvēku motivēšana meklēt darbu un pašiem uzlabot savu materiālo stāvokli un palīdzības sniegšana cilvēkiem iegūt patstāvīgai dzīvei nepieciešamās iemaņas (aprūpēt sevi, plānot budžetu u.tml.).

4. Sociālo dienestu darba raksturojums sociālo dienestu klientu vērtējumā.

Rezultāti ir ļoti līdzīgi tiem, kas iegūti aptaujājot iedzīvotājus, kas nav sociālā dienesta klienti (ar detalizētu aprakstu var iepazīties 2.pielikumā). Turpmākajās nodaļās aplūkoti kvantitatīvie dati un fokusa grupu diskusijās iegūtie iedzīvotāji viedokļi, izskaidro, kāpēc virkne pašvaldības sociālo dienestu uzdevumu izpilde tiek vērtēta drīzāk negatīvi. Galvenie iemesli ir acīmredzamu darba rezultātu, t.i., darba efektivitātes, iztrūkums (piemēram, personas, kas nevēlas strādāt, saņem pabalstu un turpina savu dzīvesveidu), neapmierinātība ar trūcīgās personas statusa piešķiršanas un pabalstu izmaksas nosacījumiem (turklāt šie iebildumi var būt saturiski ļoti atšķirīgi, piemēram, gan par to, ka pabalsti ir pārāk dāsni, gan par to, ka trūcīgas personas statusa saņemšana ir pārāk laikietilpīga, birokrātiska u.tml.), sociālo darbinieku attieksme pret klientiem (piemēram, neieinteresētība palīdzēt, nelaipna attieksme u.tml.).

5. Sociālā dienesta tēla parametru vērtējums.

Lai noskaidrotu pašvaldības sociālo dienestu tēlu, aptaujas dalībnieku vērtēšanai tika piedāvāti 10 dažādi izteikumi, kas raksturo dažādus sociālā dienesta darbības aspektus, sākot no sociālā dienesta atrašanās vietas līdz pat sociālā dienesta darbinieku profesionalitātes aspektu vērtējumam.

Aplūkojot pašvaldību sociālo dienestu tēlu, redzams, ka vairums Latvijas iedzīvotāju vai nu izvēlas drīzāk pozitīvu vērtējumu, vai nesniedz konkrētu atbildi attiecībā uz savas pašvaldības sociālo dienestu. Sniegto atbilžu analīze, ļauj secināt, ka Latvijas iedzīvotāji biežāk pozitīvi vērtē dažādus pieejamības raksturojumus (atrašanās vieta, vides pieejamība, klientu pieņemšanas laiki), nekā tos aspektus, kas raksturo sociālo dienestu darbinieku profesionalitāti (konfidencialitātes ievērošana, jaunu darba metožu izmantošana). Kopumā pētījuma dati rāda, ka pozitīva sociālā dienesta tēla izveidei svarīga ir informācijas pieejamība par sociālo palīdzību un sociālajiem pakalpojumiem (veidiem un piešķiršanas nosacījumiem), kā arī sociālā dienesta darbinieku īstenotās komunikācijas un darba kvalitāte (laipna attieksme, ieinteresētība, atbalsts, iedrošināšana u.tml.).

Apkopojot nodaļā aplūkoto informāciju, kas raksturo pašvaldības sociālā dienesta tēlu sabiedrības kopumā un klientu vērtējumā, redzams, ka iedzīvotāji to vērtē drīzāk pozitīvi vai arī nesniedz konkrētu atbildi, ja jautājumi skar kādus specifiskus sociālā dienesta darba aspektus (piemēram, darbinieku profesionalitāti, konfidencialitātes ievērošanu, inovācijas u.tml.). Tas tādēļ, ka sociālā dienesta tēls veidojas ne tikai no publiskā vidē pieejamās informācijas (t.sk., tās pietiekami regulārā atspoguļojuma), bet lielā mērā no savas personīgās saskarsmes pieredzes, turklāt tagadnes viedokli var ietekmēt arī samērā sena (vairāk kā piecu gadu veca) pieredze.

6. Sociālā dienesta klientu īpatsvars un to raksturojums.

No aptaujātajiem sociālajā dienestā vērsušies 23 %. Šī grupa ietver arī tos Latvijas iedzīvotājus, kas ir vērsušies ar kādu jautājumu vai pēc palīdzības, bet palīdzība ir atteikta.

No tiem, kas pēdējo divu gadu laikā ir vērsušies vai sadarbojušies ar pašvaldības sociālo dienestu, 72% ir paši vērsušies sociālajā dienestā, bet 34% gadījumu sociālajā dienestā ir vērsies kāds ģimenes loceklis (atbilžu summa pārsniedz 100%, jo iespējama situācija, kad sociālajā dienestā vērsušies vairāki ģimenes locekļi). Biežāk paši personīgi sociālajā dienestā vērsās iedzīvotāji 65-74 gadu vecumā, retāk – 15-17 gadu vecumā. Tāpat biežāk sociālajā dienestā personīgi vērsušās ir sievietes nekā vīrieši. Tāpat paši personīgi biežāk vērsušies sociālajā dienestā ir iedzīvotāji, kuriem ir zemi vai vidēji zemi ienākumi (divas zemākās ienākumu kvintiles).

7. Sociālā dienesta klientu grupas Latvijas iedzīvotāju uztverē.

Kvantitatīvās aptaujas dati rāda (un to apstiprina fokusa grupu diskusijās izskanējušie iedzīvotāji viedokļi), ka spēcīga ir iedzīvotāju asociācija par trūcīgo un maznodrošināto personu kā sociālā dienesta galveno klientu grupu un pabalstiem kā nozīmīgāko sociālā dienesta pakalpojumu.

8. Sadarbības ar pašvaldības sociālo dienestu iemesli.

Fokusa grupu diskusiju dalībnieku pieredze rāda, ka bieži vien iemesli, saistībā ar kuriem diskusijas dalībnieki ir vērsušies vai sadarbojušies ar sociālo dienestu, ir daudzveidīgi, tie var būt savā starpā saistīti, un, vērsoties dienestā pēc palīdzības viena iemesla dēļ, klients var saņemt atbalstu arī citā jomā.

Balstoties uz fokusa grupu diskusiju laikā gūto atziņu, kvantitatīvās aptaujas ietvaros tika veikta faktoru analīze ar mērķi noteikt komponentus, attiecībā pret kuriem korelē visi pētījumā aplūkoti sadarbības ar pašvaldības sociālo dienestu iemesli.

9. Sadarbības ar pašvaldības sociālo dienestu iemeslu faktoru analīzes rezultāti.

Veiktā analīze rāda, ka iemesli vērsties dienestā sadalās trīs faktoru grupās. Vienu sadarbības iemeslu grupu veido pārtikas pakas, brīvpusdienu bērniem u.tml. saņemšana, dokumentu iesniegšana trūcīgas vai maznodrošinātas ģimenes (personas) statusa saņemšanai, pabalsta saņemšana, kā arī palīdzības saņemšana bezdarba situācijā, t.i., kopumā to var saukt par nepietiekamu iztikas līdzekļu radītu iemeslu grupu. Otru sadarbības iemeslu grupu veido ģimenes savstarpējo attiecību problēmu risināšana, bērnu uzvedības problēmu risināšana, palīdzības saņemšana atkarību problēmu gadījumā un krīzes centra pakalpojuma saņemšana, t.i., kopumā to var saukt par nelabvēlīgu ģimenes sociāli psiholoģisko iemeslu grupu. Savukārt trešā sadarbības iemeslu grupa ir asistenta, „drošības pogas”, transporta pakalpojuma saņemšana,

piedalīšanās seminārā, lekcijā u.tml., ko organizē sociālais dienests, kā arī veca cilvēka vai personas ar invaliditāti aprūpes mājās pakalpojuma saņemšana.

10. Saskarsmes biežums ar sociālo dienestu pēdējo divu gadu laikā

Aplūkojot sadarbības ar pašvaldības sociālo dienestu iemeslus saistībā ar jautājumu, vai klienti pēdējo divu gadu laikā ir vērsušies dienestā vienu reizi vai vairākkārtēji, redzams, visbiežāk vairākkārtēji dienestā vēršas klienti, kuri to dara šādu iemeslu dēļ: pārtikas pakas, brīvpusdienu bērniem u.tml. saņemšanai (88% aptaujāto, kas minējuši šo iemeslu, dienestā vērsušies vairākkārtēji), piedalīšanās seminārā, lekcijā u.tml., ko organizē sociālais dienests (87%), dokumentu iesniegšanai trūcīgas vai maznodrošinātas ģimenes (personas) statusa iegūšanai (79%), bērnu uzvedības problēmu risināšanai (78%), asistenta, „drošības pogas”, transporta pakalpojuma saņemšanai (78%), palīdzības saņemšanai atkarību (alkoholisms, narkomānija u.tml.) problēmu risināšanā sev vai ģimenes locekļiem (74%) un pabalsta saņemšanai (72%). Tas nozīmē, ka, ja, piemēram, persona vai ģimene saņem pārtikas pakas, brīvpusdienas bērniem u.tml., tad vairumā gadījumu pēdējo divu gadu laikā persona vai ģimene to ir darījusi vairākas reizes (t.i., ir regulārs pašvaldības sociālā dienesta klients). Līdzīga interpretācija lietojama arī pārējo minēto klientu grupu gadījumā.

11. Palīdzības atteikuma gadījumi sociālajā dienestā.

Aptaujāto vidū, kuri paši vai kuru ģimenes locekļi pēdējo divu gadu laikā ir vērsušies pašvaldības sociālajā dienestā, 23% ir saskārušies ar atteikumu sniegt palīdzību (7% vairākas reizes). Galvenie atteikuma iemesli ir neatbilstība trūcīgas vai maznodrošinātas personas statusam, tas, ka personai nebija pieejami sociālā dienesta prasītie dokumenti pakalpojuma saņemšanai, un sociālā darbinieka uzskats, ka problēma vai situācija ir jārisina personai vai viņa ģimenei pašai (piemēram, vecu cilvēku aprūpe vai trūcīgu personu materiālā nodrošināšana ir jāuzņemas bērniem).

24% gadījumu, kad personai vai ģimenes loceklim ir atteikta palīdzība, sociālais dienests ir ieteicis vērsties citur. Biežāk tas ir sastopams gadījumos, kad vēršanās sociālajā dienestā ir saistīta ar ģimenes savstarpējo attiecību vai bērnu uzvedības problēmu risināšanu un palīdzības saņemšanu atkarību problēmu risināšanā sev vai ģimenes locekļiem.

Palīdzības atteikuma gadījumos visbiežāk sociālais dienests ir ieteicis vērsties Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā (VSAA) (9 respondenti), pie ārsta (ģimenes ārsta, narkologa, psihiatra u.tml.) (8 respondenti) vai Nodarbinātības valsts aģentūrā (6 respondenti). Citas minētās atbildes, kuras katru minējuši mazāk nekā pieci respondenti, ir bāriņtiesa, pie jurista, kādā nevalstiskā organizācijā (piemēram, Sarkanais Krusts), pie psihologa, psihoterapeita.

12. Vispārējā apmierinātība ar sadarbību ar sociālo dienestu

„Profesionāla sociālā darba attīstības pamatnostādnes 2014.-2020.gadam” noteiktā politikas rezultātīvā rādītāja „iedzīvotāju, kuriem identificēta sociālā problēma,

apmierinātība ar sociālā dienesta sniegto atbalstu” plānotā vērtība ir 75%. *Ex-ante* pētījumā veiktās sociālo dienestu klientu kvantitatīvās aptaujas dati rāda, ka 28% aptaujāto, kas paši vai kuru ģimenes locekļi pēdējo divu gadu laikā ir vērsušies sociālajā dienestā, ir pilnīgi apmierināti ar sociālā dienesta sniegto palīdzību, savukārt 50% ir drīzāk apmierināti. Lai gan summāri pilnībā vai drīzāk apmierināti ir 78% sociālo dienestu klientu, attīstot profesionālu sociālo darbu pašvaldībās, uzmanība jāpievērš tam, lai, saglabājot līdzšinējo rezultatīvā rādītāja vērtību, pilnīgi apmierināto klientu īpatsvars būtu augstāks par drīzāk apmierināto klientu īpatsvaru.

13. Vispārējā apmierinātība ar sadarbību ar sociālo dienestu atkarībā no sadarbības iemesla ar sociālo dienestu reģionālajā griezumā.

Aplūkojot sociālo dienestu klientu apmierinātību atkarībā no sadarbības iemesla, redzams, ka būtiskas atšķirības nav novērojamas, jo sociālo pakalpojumu un/vai sociālā darbinieka atbalsta saņēmēju apmierinātība ir tikai par 3% zemāka nekā sociālās palīdzības saņēmēju apmierinātība, kas nav uzskatāma par statistiski nozīmīgu atšķirību, ņemot vērā aptaujāto skaitu apakšgrupās.

14. Sociālo dienestu darbinieku profesionālā snieguma vērtējums.

Sociālā dienesta klienti kopumā pozitīvi vērtē sociālā dienesta darbinieku profesionalitāti un komunikāciju ar klientu. Visbiežāk sociālā dienesta klienti atzīst, ka tikšanās ar sociālo darbinieku notiek plānotajā laikā, klientam tiek dots pietiekami daudz laika, lai viņš varētu izstāstīt savas vajadzības, sociālais darbinieks ir laipns, izturas ar cieņu un saprotami izskaidro pabalstu saņemšanas nosacījumus. Tomēr vienlaikus ir jāņem vērā, ka fokusa grupu diskusijās un arī citos pētījumos iegūtā informācija rāda, ka nereti sociālo dienestu klienti jūtas atkarīgi no sociālā dienesta, tāpēc kvantitatīvā aptaujā, iespējams, pauž pozitīvāku nostāju pret dienestu, nekā patiesībā jūtas. Šī aspekta ietekmi uz kvantitatīvā pētījuma rezultātiem nav iespējams noteikt, taču tas jāņem vērā, vērtējot iegūtos pētījuma rezultātus. Neskatoties uz relatīvi pozitīvo vērtējumu, jomas, kurās ir nepieciešams uzlabot sociālo darbinieku sniegumu, ir:

- Klientu pašu resursu atraisīšana. 26% aptaujāto atzina, ka saruna ar sociālo darbinieku nav ļāvusi saprast, kā viņš pats sev var palīdzēt.
- Konfidencialitātes nodrošināšana. 23% aptaujāto nav jutušies droši, ka neviens nedzird viņa sarunu ar sociālo darbinieku, un 18% nav pārliecināti, ka darbinieks nestāstīs tālāk viņam uzticēto personisko informāciju.
- Efektīvas palīdzības sniegšana. 22% aptaujāto nepiekrīt, ka sociālais darbinieks ir veicis praktiskas darbības, kas viņam palīdzēja.
- Klienta iesaistīšanu lēmuma pieņemšanā. 17% aptaujāto nepiekrīt, ka, lemjot par turpmāko rīcību, sociālais darbinieks ir ņēmis vērā klienta domas par iespējamo problēmas risinājumu.

Atsevišķi grupu diskusiju dalībnieki uzsver, ka informēšana par sociālajiem pakalpojumiem būtu jāveic aktīvāk, reklamējot noteiktus pakalpojumus. Vienlaikus

iedzīvotāji, vadoties pēc saviem priekšstatiem izsaka vēlēšanos, lai informatīvās kampaņas būtu vērstas arī uz sabiedrības negatīvo aizspriedumu mazināšanu par sociālo dienestu esošajiem un potenciālajiem klientiem.

L.Vīksne informē, ka prezentācija ir sagatavota par pirmo ex-ante pētījuma starpnodevumu. Kā minēja I.Kurme, saskaņošanā atrodas nākamais starpnodevums par sociālo dienestu vadītāju un sociālā darba speciālistu viedokli par sociālā darba praksi ietekmējošiem aspektiem un viņu redzējums. Jūlija beigās tiks saņemts starpziņojums par sociālā dienesta sadarbības institūciju un pašvaldības domju vadītāju izpratni par sociālā dienesta vietu un lomu sabiedrībā, vēlāk, augustā, tiks uzsākts gala ziņojuma saskaņošanas process. Pētījuma noslēgumā paredzēta preses konference.

Diskusija par to, ka pētījuma gaitā kā intervētājus varētu izmantot sociālā darba studentus, taču šī doma tiek noraidīta, jo tas tomēr ir omnibuss pētījums, kas ir pietiekoši specifisks pētījuma instruments, lai piesaistītu studentus.

L.Vilka saka lielu paldies par šo socioloģisko pētījumu. Uz sociologu pamatojumiem balstās sociālā darba platforma. Pirmo reizi 25 gadu laikā ir patiešām socioloģisks pētījums. Mēs augstskolā uz šo bāzējoties varam iet dziļāk. Tagad, kad sociologi iedevuši teorētiskās vadlīnijas, augstskolās varam izvēlēties vienu pašvaldību, vai vienu pētījuma sadaļu un iet „dziļāk”. *L.Vilka* arī min, ka ir veikts pētījums Madonā un ne tikai. Stradiņa universitātes pētījumus droši var likt starpziņojumā, kā atsauci, ka ir iepriekš veikti līdzīgi ne tik apjomīgi pētījumi, un šis ex-ante pētījums apliecina iepriekšējo pētījumu rezultātus.

Diskusija par pētījumu. Izskatās, ka pētījums ir par sociālo dienestu. Bet būtu jābūt tomēr par sociālo darbinieku. Iepriekš slaidos ir uzrādīti aprūpes pakalpojumi u.t.t., kurus nodrošina dažādi sociālā darba speciālisti, taču beigās tiek jautāts, vai bija apmierināts ar sociālo darbinieku. Tas īsti neiet kopā. Šinī gadījumā sanāk, ka zem vārda sociālais darbinieks ietilps visi sociālā darba speciālisti. Ir tomēr jāsaprot konceptuāls jautājums – kas tad ir sociālais darbs? Vai tas viss, kas ir apskatīts pētījumā, vai tomēr specifisks.

I.Kurme – paldies par komentāru. Pieejami būs visi materiāli, līdz ar to augstskolas droši var iet dziļāk pētījumā. Runājot par sociālo darbinieku vai sociālā darba speciālistu – klienti visus uzskata par sociālajiem darbiniekiem. Nākamajā pētījuma daļā būs precīzāks terminu definējums, jo aptaujās sociālos darbiniekus un sociālo dienestu vadītājus. Attiecībā uz pētījuma rezultātiem - šos datus var izmantot maģistranti (un ne tikai) savos sociālā darba pētījumos, jo pētījuma rezultāti būs publiski pieejami.

Gala ziņojumā būs arī interpretācijas no sociālā darba ekspertu puses. Ir piesaistīti divi eksperti, kuriem ir pieredze darbā vidēja lieluma sociālajos dienestos un, no kuriem viens šobrīd strādā NVO, otrs vienā no plānošanas reģioniem.

I.Rudzīte min, ka pie sociālā dienesta uzdevumiem bija pārtikas pakas un citas funkcijas, kas pēc būtības ir papildus funkcijas, nevis tiešie pienākumi.

L.Vīksne – atbild, ka šie rezultāti, iespējams parāda iedzīvotāju izpratni – 80% no viņiem ir svarīga pārtika.

I.Kurme papildina – protams, ka pārtikas paku dalīšana nav sociālo dienestu uzdevums. Te, iespējams, ir bāze nākamajiem pētījumiem.

L.Rasnača – ir tikai loģiski, ka iedzīvotāji tā uzskata, jo viņiem svarīgas pamatvajadzības, respektīvi, pārtika.

I.Kurme precizē, ka ar šo mēs nepasakām, ka pārtikas pakas ir bāzes funkcija.

L.Vilka - ja mēs redzam, ka ir pārtikas pakas, patversmes, u.t.t. – tad te ir jāskatās sociālajā dienestā, uz kuru pusi funkcijas padziļināt un kas ir tas, kas jārisina.

I.Kurme – te ir sasaiste arī ar citām aktivitātēm. KVSā par to runās un tur tad arī to robežu ļoti stingri varēs novilkt.

Jautājums par 4 fokusgrupām, kas notika lielajās pilsētās – kāpēc netika izvēlēts plašāks respondentu loks?

I.Kurme – Lielās pilsētas bija izvēlētas kā vieta, kur fokusgrupu diskusijas notika. Respondenti bija savesti no novadiem, lai būtu konfidencialitāte.

A.Mīte min pētījumu alternatīvo sociālo pakalpojumu projekta ietvaros (nosaukums netika minēts precīzi). Pētījums tika veikts pa reģioniem. Iespējams, ka var veikt salīdzinājumu starp abiem šiem pētījumiem.

I.Kurme – ja par pētījumu vairāk komentāru un jautājumu nav, tad vēlos informēt vēl par citām projekta aktivitātēm. Notiek darbs pie metodiku ar konkrētām mērķa grupām izstrādes. Patlaban process vēl ir sākuma stadijā, t.i., iepirkuma stadijā. Iepirkums metodikai darbam ar personām ar GRT divreiz beidzies bez rezultāta. 22.jūnijā tas tika izsludināts atkārtoti.

Jūlijā izsludinās metodiku ar vardarbībā cietušām personām un varmākām.

Tāpat tiek uzsākts darbs pie tehniskās specifikācijas izstrādes darbam ar ģimenēm ar bērniem. To taisīs kontekstā ar Bērnu un ģimenes politikas departamenta vadlīnijām, kas ir izstrādes procesā.

Turpinām metodiskā atbalsta pasākumus. Notiek darbs pie ceturtā izdevuma, kas iznāks septembra beigās.

Turpinām tēmu par ētiku. Notiek virzība jautājuma iedzīvināšanā. Pamazām sākas darbs pie vadlīniju izstrādes ētikas kodeksam.

I.Skrodele - Dubrovskā min par Vasaras skolu, kuras saturiskais nodrošinājums arī saistīts ar ētiku. Pastāsta par jauno formātu, kur šoreiz tiek aicināti katrā gadā labākie sociālie darbinieki, kā arī sociālie darbinieki no dažādām nozarēm – slimnīcām, patversmēm, dažādām NVO, sociālās aprūpes centriem un kā vienmēr arī no pašvaldību sociālajiem dienestiem, šoreiz liekot uzsvāru uz mazajiem dienestiem un tiem dienestiem, no kuriem nekad vasaras skolā dalībnieki nav bijuši.

L.Vilka min, ka augstskolā ir padarīts darbs pie vērtību platformas. Jautā, vai Vasaras skolā diskutēs par ētikas kodeksa pirmo daļu?

Atbilde ir, ka nē, uzsvārs tiks likts uz trešo daļu.

L.Vilka saka, ka tad nav jēgas darbam, kas augstskolā šobrīd tiek darīts.

I.Skrodele- Dubrovskā paskaidro, ka tādā gadījumā vajadzēja informēt arī ministriju, ka augstskola plāno uzsākt darbu pie ētikas kodeksa jau šobrīd.

Ā.Baltiņa – jābūt kaut kādam rāmim un tad var iedzīvīnāt tālāk.

L.Vilka - nu var jau iet dažādus ceļus.

I.Skrodele- Dubrovskā saka, ka tika nolemts, ka Vasaras skola ir laba platforma, kur dažādie sociālie darbinieki varēs izteikt savus viedokļus.

Diskusija tiek izbeigta.

I.Kurme – ir vēl informācija. Piekdien startējam ar diskusiju par to, kāds ir sabiedrības pasūtījums sociālajam darbiniekam? Vai sociālais darbinieks ir dežurants, jeb iespējotājs? Diskusija notiks Cēsīs LAMPa ietvaros.

Vēl viens jautājums ir par apmācībām un supervīzijām. Pieeja pašvaldībām ir mūsu veiktais iepirkums ar pretendentiem, kuri var sniegt pakalpojumu un pašvaldībām vēl jāveic aptauja, izvēloties zemāko cenu, kas ir sarežģīti. Nākamajā gadā būs citādāka sistēma.

Ir vairākas tēmas, uz kurām neviens nav pieteicies, kopumā tādas ir 8 tēmas. Kopējais secinājums ir tāds, ka 50 tēmas ir pārāk plašs spektrs. Iesakām virzīties uz pieeju, ka aptaujājam pašvaldības un ņemam 10 – 12 tēmas. Respektīvi nepiedāvāt nepieprasītās tēmas. Varētu vienoties par 7 tēmām no dienestu puses un kādas 3 piedāvātu no Padomes puses. Beigās Padome šīs tēmas apstiprinātu.

L.Rasnača saka, ka ar rehabilitāciju strādā institūciju darbinieki un varbūt tāpēc nepiesakās, taču *I.Kurme* bilst, ka arī institūcijas ir viena no mērķa grupām.

L.Rasnača saka, ka apmācības esot sliktas kvalitātes un bieži vien tās nav izmantojamas.

A.Mite – vai nākotnē nevar veidot publiskās lekcijas ar pēctecīgu secību u.t.t. Tādējādi pats var mācīties.

Ā.Baltiņa saka, ka jāredz, kas ir sociālā darba saturs – kā tas būs sēdēt pie ekrāna un pildīt mājas darbus. Sociālais darbinieks strādā ar cilvēkiem, nevis tehnoloģijām.

I.Kurme – ir plānotas apmācību platformas, kas saistītas ar metodikām un tās varēs apgūt *on-line*.

Diskusija par tēmu, kāpēc nepiesakās uz rehabilitācijas apmācību.

I.Kurme stāsta par jauno iepirkuma metodi – izsludinājums, kas nav iepirkums. Tas būs noteikts MK193 noteikumos. Tur būs noteikta apmācību un supervīzijas cena 16 - 24 stundām. Tēmas un kritērijus apstiprinās Padome. Izsludinājumā izsludina konkrētas tēmas un kritērijus (4.pielikums).

Papildus plānots veidot komunikācijas platformu, kur satiekas pašvaldība un pakalpojuma sniedzējs. Ir plānots veidot reitingošanas sistēmu izejot no sociālo darbinieku vērtējumiem. Tāpat arī izstrādās izslēgšanas kritērijus, lai ir pamatojums, kādus pakalpojuma sniedzējus izslēgt un nebūtu jāstrādā ar nekvalitatīviem pakalpojuma sniedzējiem. Vēl viens pozitīvais aspekts ir, ka pārsūdzēšanas gadījumā aptur tikai vienu tēmu, bet par pārējām var procedūru turpināt.

I.Balgalve – kā platforma strādās?

I.Kurme – sistēma ar kalendāriem, kur pašvaldība sameklē sev vajadzīgo un tad pašvaldība piesaka savus darbiniekus un slēdz līgumu.

Jautājums ir par fiksēto cenu – vai to fiksējam MK noteikumos? Būtu tirgus vērtējums. 8 stundas vidējā cena ir 36 eur.

I.Balgalve – risks, ka atkal piedalīsies lētākais.

I.Kurme – būs arī jāskatās tēmas, kas ir padziļinātas un dārgākas. Tad jāmeklē vēl kritēriji, kas ir ļoti grūti, vai pat neiespējami.

I.Rudzīte – ja nosaka 7 – 10 tēmas – vai tas nesašaurinās pakalpojumu sniedzēju loku? Vai te arī nebūs risks? Vai varēs nodrošināt kvalitāti.

A.Mite – varbūt lai reģioni izsaka savas tēmas

I.Kurme – ļoti laba doma.

I.Rudzīte – praksē sadarbība plānošanas reģionu ietvaros nav tik laba. Plānošanas reģions ir formāls veidojums un tad sadarbība veidojas vai neveidojas atkarībā no personālijām. Ir arī problēmas ar ģeogrāfisko izvietojumu, kā piemēram Zemgales reģions- Jēkabpils speciālisti uz Jelgavu nebrauks, drīzāk uz Rēzekni aizbrauks.

Ā.Baltiņa saka, ka metode kopumā ir ļoti laba un tādējādi iznīdēsīm daudzus riskus.

Diskusija par iespējamo tēmu izvēli.

4.

Citi jautājumi

Diskusijā piedalās: I.Skrodele – Dubrovskā, D.Jansone, A.Jurjāne

I.Skrodele – Dubrovskā informē, ka patlaban norit diskusijas par to, vai Sociālā darba speciālistu sadarbības padomi pārveidot par Sociālā darba speciālistu Nozares ekspertu padomi, kas būtu pakļauta Nacionālās trīspusējās sadarbības padomes Profesionālās izglītības un nodarbinātības trīspusējās sadarbības apakšpadomei. Tāpat joprojām neskaidrs ir jautājums par valsts budžeta vietu skaitu sociālās labklājības speciālistiem. Kā vēl viens interesējošs jautājums ir prioritāro zinātnes nozaru definēšanas un pētījumu projektu ideju, kas tika izstrādātas LM darba grupā, tālāku virzību.

D.Jansone informē, ka valsts budžeta vietu sadalījuma kritēriji ir sekojoši:

- tautsaimniecības attīstības vajadzības (STEM – science, technology, economics and mathematics (zinātne, tehnoloģijas, ekonomika un matemātika)),
- augstskolu stratēģiskā specializācija (iekšējā konsolidācija),
- valsts budžeta līdzekļu efektīvs ieguldījums (studējošo skaits studiju programmā),
- doktorantūras sasaiste ar zinātni.

Prioritāte ir cietajām programmām (STEM). IZM neko nost negriezīs, taču tā kā augstskolas ir autonomas, tās iekšēji var pieņemt atšķirīgus lēmumus. Prioritātes tomēr nosaka pašas augstskolas. Septembra beigās, oktobris ir laiks, kad augstskolas plāno budžeta vietu pārdali.

I.Kurme – vai tā ir IZM sadarbība ar augstskolām, jeb nē? Vai esošā finansējuma ietvaros var kaut kā ietekmēt budžeta vietu sadalījumu augstskolās?

D.Jansone – IZM var aicināt vai mudināt augstskolas pieņemt tādus vai citādus lēmumus, taču vai tas dos kādu reālu ietekmi – grūti pateikt, jo augstskolas ir autonomas. Mums ir vienas no autonomākajām augstskolām Eiropā.

I.Skrodele – Dubrovskā – man nav skaidrs par kritērijiem. Kāda ir tā proporcijā, kā budžeta vietas sadala starp tām 4 augstskolām – 3 ir IZM pakļautībā, 1 Veselības ministrijas pakļautībā?

D.Jansone – vēsturiskais sadalījums. IZM ir iesniegusi pieprasījumu par budžeta vietām, taču, visticamāk, ka nepiešķirs.

I.Skrodele – Dubrovskā – tad vēsture ir jāmaina!

A.Mite jautā, kāpēc nav ņemti vērā rezultāti pēc 2012.gada augstskolu akreditācijas, kad tika konstatēts, kas pietrūkst nozarei. Tas neaizgāja tālāk.

D.Jansone informē, ka aizgāja tālāk, vienkārši process ir ilgstošs. Patlaban tiek plānoti un palaisti koledžu/augstskolu infrastruktūras SAMi (specifiskie atbalsta mērķi), nākamais ir par pārvaldību, administratīvās kapacitātes stiprināšana, arī studiju programmām tas pats. Caur šiem SAMiem būs pieejams finansējums vājo vietu likvidēšanai.

A.Mite – jaunais akreditācijas process ir drastisks, ir ļoti daudz neskaidrību, līdz ar to būs lielas problēmas akreditēties. Prasības pēc zinātnes ir ļoti augstas.

D.Jansone – nākamais jautājums ir par Nozares ekspertu padomi. Profesionālās izglītības likuma 12.pants nosaka Nozares ekspertu padomes pilnvaras. Kompetence un pilnvaras ir augstākas nekā pašreizējai padomei. Jaunais statuss ļautu iejaukties procesos.

A.Jurjāne precizē, kur un kā šo padomi pareizi veidot.

D.Jansone – Jāreģistrē PINTSA, var mājas lapā paskatīties nolikumus un reģistrācijas procesu. Ir MK noteikumi Nr.486 «Nozaru ekspertu padomju izveidošanas, darbības un darbības koordinācijas kārtība».

D.Jansone – nākamā tēma ir par izglītības klasifikatoriem.

Ministru kabineta 2017. gada 13. jūnija noteikumi Nr. 322 «Noteikumi par Latvijas izglītības klasifikāciju»

OECD zinātņu klasifikators, kurš nemainīsies ir apskatāms saitē, kas redzama zemāk, tur ir publicēta tā sauktā Fraskatī rokas grāmata jeb vadlīnijas.

http://www.izm.gov.lv/images/zinatne/lv_Classification_in_the_Frascati_Manual_pabeigts.pdf

Var teikt, kā pētījumi iedalās divās lielās grupās – fundamentālie un lietisķie pētījumi un valsts pētījumu programmas.

Fundamentālie un lietisķie pētījumi

Jaunie MK noteikumi jāapstiprina līdz 2017.gada beigām, līdz ar to uzsaukumi grantiem 6 OECD nozaru grupās atbilstoši prioritārajiem virzieniem varētu būt 2018.gadā.

Ministrijas ir iesūtījušas savas prioritātes, pašreiz notiek nozaru ekspertu aptauja.

Septembrī un oktobrī ir plānotas diskusijas par iesūtītajām pētījumu prioritātēm.

I.Skrodele – Dubrovskā - vai no mūsu puses būs kādi eksperti aicināti?

D.Jansone atbild, ka jā, tiks aicināti.

Tiks definētas prioritātes un tad tiks izsludināts grants.

Valsts pētījumu programmas

Mainās koncepcija. Nozares definē tematus un finansē to izpēti. IZM nodrošina atbilstošu MK noteikumu izstrādi, projektu vērtēšanu utt. Šis priekšlikums ir jauns un radikāls. IZM jau rāda priekšzīmi šajā jomā, Ekonomikas ministrija arī.

Šis tiek darīts, lai pētījumu tēmas būtu aktuālas – maksātājs nosaka tēmas un prioritātes.

Padomes lēmumi –

-
1. Informācijas par sagatavoto informatīvo ziņojumu par "Profesionāla sociālā darba attīstības pamatnostādnes 2014. – 2020.gadam" īstenošanas gaitu laika posmā no 2014. – 2016.gadam: Padome pieņem zināšanai.
 2. Informācija par ex-ante pētījuma pirmās daļas rezultātiem: Padome pieņem zināšanai.
 3. Labklājības ministrijai uzsākt Sociālā darba nozares ekspertu padomes izveidošanu.
 4. LM piedāvāt risinājumus budžeta vietu sadalei pa augstskolām un par valsts budžeta līdzekļiem studējošo sociālā darba speciālistu nonākšanai darba tirgū, sākotnēji sagatavojot ziņojumu vadībai.
 5. Padome apstiprina piedāvāto risinājumu „Izsludinājums” un apmācību programmu skaita samazināšanu.

Sēdes noslēgums 12:50.

Pielikumā sēdes materiāli:

1. Padomes sēdes darba kārtība.
2. Prezentācija „Ex-ante pētījuma pirmās daļas rezultāti un kopsavilkums”.
3. Prezentācija „IZM par budžeta vietas sadales kritērijiem, Nozares ekspertu padomi un pētījumiem”.
4. Prezentācija „Iepirkuma veids „Izsludinājums””.

Sēdi vadīja

I.Skrodele-Dubrovska

Protokolēja

A.Jurjāne